Zuane Pizzigano

Autor:
Data de publicació: 05-10-2021

Zuane Pizzigano (de vegades donat com Giovanni Pizzigano),va ser un cartògraf venecià del segle XV. És autor d'una famosa carta portolanade 1424, la primera coneguda que representa les illes fantasma del suposat arxipèlag d'Antillia (Antillia, Satanazes, Royllo i Tanmar), al nord de l'Oceà Atlàntic.

Carta portolana de Zuane Pizzigano, 1424

Zuane Pizzigano (de vegades donat com Giovanni Pizzigano),va ser un cartògraf venecià del segle XV. És autor d'una famosa carta portolanade 1424, la primera coneguda que representa les illes fantasma del suposat arxipèlag d'Antillia (Antillia, Satanazes, Royllo i Tanmar), al nord de l'Oceà Atlàntic.

Contingut

Fons
Poc se sap de Zuane Pizzigano, excepte que probablement va ser un parent (possiblement un descendent) dels cartògrafs venecians Domenico i Francesco Pizzigano,que van fer una famosa carta portolanade 1367.

gràfic de 1424
Zuane Pizzigano és l'autor de la influent carta portolanade 1424, coneguda simplement com el "mapa de Pizzigano", que mesura 57 per 90 cm. El mapa va ser descobert per primera vegada el 1953, entre els milers de manuscrits de la biblioteca del destacat col·leccionista Sir Thomas Phillipps. [1] Actualment està en mans de la Biblioteca James Ford Bell de la Universitat de Minnesota a Minneapolis,EUA. (B1424mPi)

La identificació de l'autor no és segura. La llegenda del mapa de 1424 diu: Mccccxxiiij adi xxij auosto Zuane pizzi..... afato questa carta ("1424 el 22 d'agost, Zuane Pizzi..... va fer aquest mapa"), amb la part després que el cognom "Pizzi" es va esmorteït, aparentment traçant un intent d'esborrar i després restaurar el nom de l'autor. L'espai esborrat, sota la llum infraroja, sembla revelar alguna cosa com "pizzigano". Zuane és una variant veneciana comuna de Giovanni (John). Tot i que el seu nom és incert, la data no ho és. La comparació amb mapes posteriors del segle XV mostra que altres cartògrafs havien copiat Pizzigano en diversos aspectes importants, per la qual cosa la seva obra va ser

significativa.

Trets
El mapa de Pizzigano de 1424 és una carta portolana nàutica que es limita a Europa occidental, nord-oest d'Àfrica,i una gran franja de l'oceà Atlànticnord. Va presentar illes reals i mítiques a la zona exterior. El mapa té notes en venecià i portuguès.

Tot i que el dibuix és rudimentari, les illes canàries es representen prop de la plenitud, amb vuit illes conegudes indicades[3]—alegranzia (Alegranza), larozio (Roque del Este), lancarot (blau amb franja vermella, en lloc de l'escut genovès habitual, una variació comprensible per a un autor venecià), louos (Illa lobos), fortubentura/fortouentura (Fuerteventura), Canària (Gran Canària), infern (Tenerife),i a una llarga distància a l'oest, balmar (La Palma). Falta significativament La Gomera i El Hierro (que ja s'havia mostrat en mapes anteriors). Pizzigano indica una misteriosa gran illa vermella, amb quatre illots sortints, al sud de l'arxipèlag de les Canàries, que identifica com himadoro. Això pot representar la mítica illa de Sant Brendan. [4]

Les illes Madeira,descobertes oficialment el 1418-1420 pels portuguesos, també es representen, amb els noms que es donen amb precisió: madera (Madeira), portosanto (Porto Santo), dexrexta (Desertas)i saluazes (Illes Salvatges). [5] Això va mostrar que els resultats de l'exploració s'estaven compartint ràpidament entre les nacions marineres i els seus cartògrafs.

Més sorprenent és la representació de Pizzigano del que sembla ser l'arxipèlag de les Açores més al nord, ja que aquestes illes no van ser descobertes oficialment pels portuguesos fins a 1431 o possiblement 1427 com a molt aviat. Els mapes anteriors també havien presentat ocasionalment aquestes illes atlàntiques (per exemple, l'Atles Català de 1375), amb noms parcialment presos de fonts europees antigues. Segons la temptativa identificació del segle XX de Cortesão, en el mapa de Pizzigano de 1424, aquestes illes es denoten com les següents:lubrioczo (São Jorge), ixola de uentula (Faial), ixo de braxil (Terceira), capiria (São Miguel)i louo (Santa Maria). [6]

Grup Antillia

El mític grup d'illes Antillia, representat per Zuane Pizzigano, 1424

Les illes més famoses del mapa de Pizzigano de 1424 són el grup d'Antillia de quatre illes al mig de l'oceà Atlàntic, a l'oest de les putatives Açores, perquè va ser el primer cartògraf conegut a representar-les. El grup està dominat per dues grans illes de forma rectangular: la gran Antilia vermella (a l'etiqueta de Pizzigano, ista ixolla dixeno antilia)i, unes seixanta llegües al nord d'ella, els grans Satanazes blaus(ista ixolla dixemo satanazes,el Satanaxio/Satanagio/Salvagio de mapes posteriors). Una vintena de llegües a l'oest de la gran Antilia és la petita Ymana blava (elRoyllodels mapes posteriors), mentre que els Santanazes estan encapçalats al nord per la Saya vermella semicircular (el 'Tanmar' o 'Danmar' de mapes posteriors).

Elshistoriadors han especulat que la representació de Pizzigano del grup Antilia en el seu mapa de 1424 es basa en els relats d'un possible contacte transogràfic precolombin amb les Amèriques. [cal citació] No obstant això, la base de la seva representació no es coneix amb certesa. Durant un temps, els historiadors van pensar que podria haver basat el grup de l'illa en una inscripció suggerent en el mapa de 1367 dels germans Pizzigani (els seus familiars, possiblement el seu pare), però aquesta interpretació ha estat descartada des de llavors. [7] Està àmpliament d'acord que Zuane Pizzigano és el primer cartògraf conegut que representa el llegendari grup Antilia en un mapa.

Es creu que el nom de l'illa principal, Antillia,deriva del terme portuguès ante-ilha ("illa oposada", és a dir, davant de Portugal). Es deriva d'una antiga llegenda ibèrica, que relata com set bisbes visigots, fugint de la conquesta musulmana d'Hispània el 714, es van embarcar amb el seu ramat en vaixells i van fugir a través de l'Atlàntic per erigir una nova llar en aquesta illa. Pizzigano, com molts altres després d'ell, va intentar representar i nomenar els set assentaments de l'illa; També és coneguda com l'"illa de les set ciutats". [8]

La font de Satanazes (l'illa dels diables en portuguès), al nord d'Antillia, és més incerta. Aquesta illa pot representar elements de les sagues nòrdiques de Groenlàndia i Vinland,que havien començat a filtrar-se cap al sud en aquesta època; els skrælings indígenes en aquests relats serien els "diables" implícits en el nom de l'illa. [9] La Ymana a l'oest d'Antilia és possiblement una transcripció de Ynsula Mam,la llegendària illa de Mam,representada per primera vegada el 1367 pels germans Pizzigani. [10] 'Saya' és més obscura.

Sigui quina sigui la seva font, Zuane Pizzigano va cartografiar el grup d'illes Antillia; El seu nombre d'illes, mides, formes i posicions, van ser posteriorment copiades gairebé exactament per la majoria dels cartògrafs durant el segle XV, notablement, Battista Beccario (1435), Andrea Bianco (1436), Grazioso Benincasa (1462, 1470, 1482), etc. fins al globus Erdapfel de Martin Behaimde 1492. [11][12][13]

El mapa de Pizzigano de 1424 inclou altres dues illes llegendàries: l'illa circular tricolor de braxil,situada just a l'oest d'Irlanda,es creu que representa el mític Brasil,que ja s'havia mostrat en mapes anteriors. Al sud-oest d'això, al voltant de la meitat del grup Antilia, es troba una illa blava semicircular denotada ixola de uentura. Es troba prop de la zona on els germans Pizzigani van representar per primera vegada la llegendària illa de Mam el 1367, i podria haver estat la intenció de Z. Pizzigano duplicar això. [14] No obstant això, la identificació de la uentura amb Mam deixaria a Ymana sense resoldre. Una possibilitat és que la ixola de ventura estigui relacionada amb l'Illa Verda (En referència a Groenlàndia). Filtrat de fonts nòrdiques o irlandeses, de vegades es representava en mapes contemporanis, i potser ja era conegut pels pescadors ibèrics. [15]

Notes

^ El seu descobriment va ser anunciat a Cortesão (1953). Per a la història de Phillips, vegeu Cortesão (1954 (1975 ed.): p.3).
^ Cortesão (1954 (1975): p.28)
^ Les identificacions de les illes són les donades a Cortesão (1954 (1975 ed.): p.23)
^ Cortesão (1954 (1975 ed.): p.23; p.83) considera la possibilitat que himadoro pugui ser una representació precientífica de les illes de Cap Verd.
^ Cortesão (1954 (1975 ed.): p.23
^ Cortesão (1954 (1975 ed.): p.23). Cortesão (p.91) especula que les Açores podrien haver estat trobades inadvertidament per Nicoloso da Recco al seu retorn de la famosa expedició cartogràfica de 1341 que "va descobrir" les Illes Canàries.
^ Cortesão (1954 (1975): p.106)
^ Per a una llista de noms de diversos gràfics, vegeu Cortesão (1954 ed.) p.140)
^ Cortesão, p. 136-37
^ Cortesão, p. 145
^ Per a una llista exhaustiva, vegeu Armando Cortesão (1954 (1975 ed.): p.156).
^ Seaver, Kirsten A. (2004) Mapes, mites i homes Stanford, CA: Stanford University Press. ISBN 0-8047-4963-9 p.75 [1]
^ Llançador, Norman Joseph William (1999) Mapes i Civilització: Cartografia en Cultura i Societat,Chicago, Ill.: University of Chicago Press, ISBN 0-226-79973-5. p66 [2]
^ Cortesão, p. 136
^ Babcock (1922: ch.7, p.94)

Fonts

Babcock, W.H. (1922) Illes llegendàries de l'Atlàntic: un estudi de geografia medieval de Nova York: Societat Geogràfica Americana. en línia
Cortesão, Armando (1953) "La carta nàutica de l'Atlàntic Nord de 1424" Imago Mundi,Vol. 10. JSTOR
Cortesão, Armando (1954) La Carta Nàutica de 1424 i el Descobriment Primerenc i Representació Cartogràfica d'Amèrica. Coïmbra i Minneapolis. (Portuguès trans. "A Carta Nautica de 1424", Esparsos, Coïmbra. vol. 3)
Cortesão, Armando (1970) "Pizzigano's Chart of 1424", Revista da Universidade de Coimbra, Vol. 24(offprint),

Enllaços externs

Mapa de Pizzigano (1424),Universitat de Minnesota.